

[Hans Nielsen.]

bestyrelsesmedlem, der sidder her, endsige nogen Borgmester, der ikke er paa det rene med, at det var et skrækkeligt falsk Billede, det ærede Medlem Hr. Pinholt oprullede. Thi hvad vil det sige, alt det, det ærede Medlem fortalte? Ingenting! Nej, det virkelige er dette: Har Kommunerne ikke i den Tid faaet 23 000 nye Personer over paa Fattigvæsenet at forsørge; har Kommunerne ikke faaet store forøgede Udgifter gennem Hjælpekasserne til Understøttelse af de arbejdsløse? Det er jo fuldstændig forkert, naar det ærede Medlem tror, at Arbejdsløshedsprocenten er blevet større under den nuværende Regering. Gaa dog hen og tag Statistiske Efterretninger, saa vil det ærede Medlem se, at i Fjor havde vi den laveste Arbejdsløshedsprocent, som vi har haft her i Landet siden 1924 — saa vidt jeg husker i Øjeblikket. Nej, det ærede Medlem kommer aldrig bort fra, at Kommunerne har faaet store forøgede Udgifter til Understøttelse af de arbejdsløse, der mistede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, og at hele den Nedskæring, der fandt Sted, har tvunget en Masse Menesker over paa Fattigvæsenet til fuldkommen eller næsten fuldkommen kommunal Forsørgelse, og det har kostet mange Penge. Der findes Kommuner, hvor disse forøgede Udgifter andrager op imod 2 pCt. af Skatteprocenten. Det kommer det ærede Medlem ikke udenom.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der paa ny beskæftigede sig med de Løfter, der blev givet forud for Valget, og de Handlinger, der er udfoldet fra Regeringens Side: Hvad har Regeringen gjort mod Nedskæringsskændselen? Ja, hvad har Regeringen gjort mod Nedskæringsskændselen? Regeringen har nok foreløbig gennemført en ny Lønningslov. Denne Lønningslov blev ringe omtalt af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og han skal jo have Lov til at tale ringe om dette Resultat, men finansielt er Forholdet dog det, at Regeringen har afleveret godt og vel 3 Mill. Kr. til Lønningernes Forbedring. At disse Penge, som det allerede er bemærket af den højtærede Statsminister i Eftermiddags, er fordelt paa en efter vor Opfattelse ikke retfærdig Maade, er jo ikke vor Skyld; det maa være andres Skyld, deres Skyld, der har gjort den nuværende Fordeling til en Betingelse for, at Lønningsloven kunde gennemføres. Men Skændselen ved Nedskæringen af Tjenestemændenes Lønninger ligger jo paa et andet Omraade; og det maa tages i Betragtning, naar man skal bedømme

den nuværende Lønningslov. Hvis Ministeriet Madsen-Mygdal ikke havde foretaget sin Nedskæring, vilde Tjenestemændene jo i alt væsentligt være kommet ned paa de Lønninger, de nu har, ifølge Pristallet. Den Uret, der er tilføjet Tjenestemændene, har de faaet ene og alene i Ministeriet Madsen-Mygdals Tid og den allernærmeste Tid derefter, da Pristallet endnu ikke var kommet helt ned. I det hele taget var det skammelige ved disse Nedskæringslove jo dette, at man vragede det Pristal, der skulde være gældende, baade for Understøttelser og for Lønninger, skød det haardt og brutalt til Side og erklærede: Vi bryder os ikke om de Overenskomster, der er truffet, hverken med Hensyn til Understøttelser eller Lønninger, nej, nu skærer vi ganske vilkaarligt og hensynsløst ned og skyder Pristalsnedgangen til Side. Det har afstedkommet mange Ulykker, ogsaa i det private Erhvervsliv, at man indtog den Stilling den Gang. Ellers vilde man maaske være sluppet lettere over mange vanskelige Forhold indenfor det private Erhvervsliv, hvis man ikke den Gang fra den Side saa hensynsløst havde skudt indgaaede Aftaler og Overenskomster til Side.

Hvad vi har gjort med Hensyn til de Nedskæringer, der fandt Sted vedrørende Arbejdsløshedsunderstøttelserne, behøver jeg jo ikke at repetere længe for det ærede Medlem. Vi har baade i Samlingen i Fjor og i Aar forelagt Forslag om midlertidige Understøttelser til de arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelser, men disse Bestræbelser er slaaet ned i Landstinget, der ikke har villet gaa med til disse Understøttelser. Ja, jeg tror ikke, der er nogen, der kan bebrejde os noget for vor Holdning overfor de arbejdsløse. Aldeles ikke. Og med Hensyn til de øvrige Understøttelser, ja, der har den højtærede Socialminister jo forelagt en omfattende Socialreform her i dette Ting, en Socialreform, der vilde forbedre Understøttelserne til de gamle, Invaliderne o. s. v. med ca. 13 Millioner. Men hvilken Jammer har der ikke lydt fra det ærede Medlems Parti over, at vi vilde forhøje disse Udgifter? Hvordan kan det ærede Medlem saa staa frem og bebrejde os, at vi ikke har gjort noget for at aftvætte Skændselen, som det ærede Medlem sagde, naar vi har fremsat Forslag, hvis gode saglige Udarbejdelse man har maattet erkende fra alle Sider.

Jeg maa sige, at naar man taler saa meget om det ganske forfærdelige i at forhøje disse Udgifter med 13 Millioner, er det efter min Mening ikke noget stort